

si appellans relaxatur ex curia decreto, ad quid deferre appellationem à captura iubet
 265 quid possit ex ea ulterius consequi coram superiori & ad quem effectum delatam appellationem prosecutus est, cum nullum ex ea potest fructum consequi? & talis appellatio nec admittenda, nec proseguenda est, quia reuocato grauamine, a quo appellatur per iudicem inferiorem, non interest appellantis appellationem prosegui. textus in cap. si à indice. ibi, & ipse in termino grauamen reuocauerit cum effectu, poterit ex tunc liberè in causa procedere, ac si appellatio interposita non fuisset. de appellat. in 6.
 267 dicit ibi gloss. verbo non fuisset. quia cessante grauamine cessare debet appellatio, text. in cap. cum cessante §. limit. ad finem vers. amplius intellige omnia precedentia fol. 71. à tergo; generale enim est, ut appellatio emissa per eum cuius non interest, dicatur friuola. ita tenet Fulgo. conf. 165. num. 2. vbi larò Card. Tuf. conclus. 396.
 Ceterum aliud & intolerabile absurdum, ut superioris iurisdictionis hac via usurpetur, intromittentes se de meritis causa, & eius iustitia directè cognoscere; quod à nobis absit. huius etenim cognitio ad superiorem de appellatione cognoscente pertinet omni iure, & ei in curia attentè referuanda est, ut indicant illa verba prædictæ declarationis
 269 Cardin. & decisionis Rotæ ibi, teneri huic appellationi deferre, interim tamen reo manente in carceribus, donec iudex appellationis causa cognita, aliud iusserit.) & sic supremi auditores de appellationis delatione curent, non autem de relaxatione capti, quia hæc debet à superiori appellationis iudice pendere. Laus Deo.

CAPVT V.

Ab excommunicatione, suspensione, vel interdicto, eorumque relaxatione: an iudex vim committere dicitur, appellationi emissa non deferendo, & quid à suspensione, vel depositione beneficij, vel temporalia respicientibus.

S V M M A R I V M.

Excommunicatio, suspensio, & interdictum sub censura verbo comprehenduntur. num. 1.
 Excommunicationis sententia dicitur interlocutoria. n. 2.

Ab excommunicatione appellatio non suspendit eius effectum, quia secum executionem, & ligamen trahit. n. 3.
 Declaratio precedentis excommunicationis etiam post appellationem fieri potest. n. 4.
 In prohibenda appellatione ab excommunicatione variè loquuntur Doctores, & causè legendi. n. 5.
 Appellatio ab excommunicatione, & alijs censuris non suspendit, sed deuoluit, & quid deuolutio operetur. n. 6. & 7.
 Excommunicationis sententia conditionalis suspenditur per appellationem subsequendam. n. 8.
 Etiam postea accedente conditione, quia excommunicatus appellans non ligatur. n. 9. & 10.
 Dicitio nisi posita in sententia illam reddit conditionalem. n. 11.
 Excommunicati declaratio & publicatio fieri potest post appellationem ab excommunicatione pura. n. 12.
 Denuntiatio est accessoria, & consecutiva ad excommunicationem, & sic fieri potest appellatione pendente. n. 13.
 Excommunicatus pure per denunciationem amplius non intelligitur, nec excommunicationi aliquid addit. n. 14.
 Denuntiationis praxis, & assignandi lirones, & xedulones Romanæ Curie. n. 15. remissiuè.
 Denuntiationem, per quam excommunicatus appellans plus ligetur, prout aggravatio, & re-aggravatio, facere index requirit. numero 16. & 17.
 A precepto sub pena excommunicationis licita est appellatio suspensiva. n. 18.
 A comminata excommunicatione licet suspensiuè appellare. n. 19.
 A comminatione iudicis executina grauaminis illati appellatur suspensiuè. n. 20.
 Excommunicatio post appellationem legitimam est nulla & attentata. n. 21.
 Excommunicatio post legitimam appellationem cum nulla sit, potest clericus celebrare absque irregularitate. n. 22.
 Appellatio à censuris nullis licita est. n. 23.
 A monitorijs datis ubi danda non sint, appellatur licitè, quia fit actus per quem futurum designatur grauamen. n. 24.
 A repositione petita & negata, & censuris nullis licita est appellatio. n. 25.
 Excommunicatio & alia censura, quibus castibus dicantur nulle, aut iniuste. num. 26. remissiuè.
 Excommunicatio actus est executiuus. num. 27.
 Excommunicatio nulla non ligat, & recipit appellationem. n. 28.
 A monitorialibus literis ad effectum reuelationis denegatis licet appellare. n. 29.
 Monitoriales literæ ad effectum reuelationis quinque requirunt requisita, ut queat relaxari. n. 30.
 Monitoria

Monitorialium literarum ad effectum reuelationis materiam, qui trahenti. n. 31.
 A declaratoria excommunicationis appellatio suspendit, nec appellans interim vitandus est, nec publicandus. n. 32.
 A declaratoria aliquem incidisse in excommunicationem est licita appellatio. n. 33.
 A declaratoria appellatio, & ab ipsa excommunicatione in quo differant. n. 34.
 A declaratoria incursum censurarum appellatio impedit denuntiationem, & publicationem, & causat attentatum, & vim fieri decernendum. num. 35. & 36.
 A declaratoria super facto notorio, aut in executionem obligationis Cameralis, aut rei iudicata appellatio non suspendit. n. 38.
 A declaratoria incursum censurarum in executionem obligationis cameralis appellatio non impedit denuntiationem, & publicationem, & delationem. n. 39.
 Interdictum Ecclesiasticum quomodo, & quibus interponatur. n. 40.
 Interdicta Ecclesiastica quibus priuent. num. 41.
 Interdictum ingressus Ecclesia, quod & cuius effectus. n. 42.
 Interdictus ingressus Ecclesia, an impediatur exercitium iurisdictionis. n. 43.
 Interdictum ingressus Ecclesia quando pro contumacia aut pro crimine imponatur, & an ex eo denegatur sepultura. n. 44.
 Suspensio an maior sit interdicto ingressus Ecclesia. n. 45.
 Suspensio quando absque citatione sicut monitione ferenda non est. n. 46.
 Suspensio imposta pro delicto necessaria pro alimentis ex beneficio præstatum suspensio, non tamen quando pro contumacia. n. 47.
 Suspensio ab usu ordinis an possit cetera exercere. n. 48.
 A suspensione & interdicto sicut & ab excommunicatione admittitur appellatio. n. 49.
 Suspensio, interdictum, & excommunicatio, equiparantur à iure quoad appellationis prohibitionem aut admissionem, & alios effectus. n. 50. & quales. n. 51.
 Absolutio & relaxatio ad cautelam potest fieri in omni sententia censure. n. 52.
 Excommunicatio fertur in personam, non in locum. n. 53.
 Suspensio & interdictum quoad appellationis effectum easdem ampliationes & limitationes patiuntur, quas excommunicatio. n. 54.
 Casus duo equi parati à iure dispositum in vno, in altero censetur dispositum etiam in materia quantumcumque odiosa. n. 55.
 Equiparatorum idem est ius, ubi militat eadem ratio. n. 56.
 Suspensio, aut interdictum conditionale suspenduntur per appellationem, & impedit execu-

tionem. num. 57. & 58.
 Condicio non trahitur retrò, quando aliquid resultat contra iuris dispositionem. n. 59.
 Excommunicatum, suspensum, aut interdictum potest index appellatione pendente fructibus, & distributionibus priuare, & an veniant in repositione virtute decreti Regj. num. 60. redditur ratio. n. 61.
 Fructus suos non facit excommunicatus. n. 62.
 Etiam si in sententia censurarum nihil sit de fructibus dictum, quia adhuc index excommunicatum illis priuare potest. n. 63.
 Excommunicatus priuatus fructibus appellatione pendente illos non recuperat per viam attentati, sed querela, etiam si obtineat excommunicationem fuisse iniustam. n. 64.
 Delegatus postquam detulit appellationem à censuris, non potest procedere ad denuntiationem, nec fructuum priuationem, seu declarationem, vel postquam superior appellationem admisit. num. 65.
 Absolutio censurarum non suspenditur per appellationem. n. 66. & 67.
 Per absolutionem ab excommunicatione magis consultur aduersario, quia præstatum ei cautio. num. 68.
 Absolutio, & excommunicatio pari passu ambulat. n. 69. & 70.
 Naturale est quidquid eo modo dissoluitur, quo colligatum est. n. 71.
 Periculum ubi est in mora, appellatio non suspendit. n. 72.
 Mori diutius quis præsumitur propter peccatum. n. 73.
 Mori certius, quam nasci. n. 74.
 Mors omni momento speranda est. n. 75.
 Mortem sacra Scriptura vocat fulgur. num. 76. & 77.
 A vitijs celeriter exire debemus. n. 78.
 Hieremia locus c. 51. ponderatur & interpretatur. n. 79.
 Peccator in mundo eodem periculo est suppositus, quo nauis in medio tempestatis. num. 80. & 81.
 Christus cum noluit mortem peccatorum, nec delectetur in viuendum perditione, præsto est infundere gratia dulcedinem. n. 82.
 Alimentorum sententia non suspenditur per appellationem. n. 83.
 Per absolutionem ab excommunicatione habilitatur quis ad alimenta anima, quibus erat priuatus. n. 84.
 Alimenta corporalia non directò sicut alimenta spiritualia vitam præstant directò. num. 85. & 86.
 Plura sacra Scriptura loca adiunguntur in comprobationem. n. 87.
 Inter cibum spirituale, & corporalem differentie redduntur. n. 88. & 89.

Panis de quo in oratione Dominicali, de spirituali intelligitur. n. 90.
 Panis spiritualis quotidie assumendus, ut quotidie proficit. n. 91.
 Ad cibum spiritualem maiori alacritate est accedendum, quam infantes mammillis arripiunt. num. 92.
 Alimento spirituali animam priuari, maior est dolor, quam corporali corpus priuari. n. 93.
 Belli subsidium non suspenditur per appellationem. n. 94.
 Homo in perpetuo & in continuo bello est. n. 95.
 Inimici spiritus quot. n. 96.
 Vincenti dabo edere de ligno vite, dicit Dominus. n. 97. ubi quod est figura sacramenti Eucharistie. & n. 98.
 Eucharistia sacramentum proprium subsidium est, & defenso contra anime inimicos. n. 99.
 Cibum spiritualis est necessarius ad prelium spirituum, quia robur & vim tribuit. n. 100.
 Absolutio ab excommunicatione, qua consequentur alimenta anime ad bellum spirituale, non suspenditur per appellationem. n. 101.
 Absolutio a suspensione, & interdicto per appellationem non suspenditur, sicut nec ab excommunicatione. n. 102.
 Absolutio prestata cautione non est differenda per appellationem. n. 103. & 104.
 Quod extenditur & n. 105.
 Absolvere ad cautelam quando possit index appellationis. n. 106.
 Absolvere ad cautelam an possit delegatus, & quando prestanda ista absolutio cum cautione sola de stando iuri & de alijs. n. 107.
 Superflua ad effectum absoluendi quomodo expeditur ex praxi hodierna. n. 108.
 Absolvere superior an possit visis actio. n. 109. & num. 110.
 Absolvere potest index ad quem data contumacia transportandi ad se acta. n. 111.
 Acta quando gratis transportanda sint ad superiorem, & quando non, ubi decreta Concilij adducuntur. n. 112.
 Mulier an cogi possit personaliter comparere pro absoluteione. n. 113.
 Mulier pro ferendo testimonio, vel alia causa non cogitur comparere personaliter, sed ad eam mittitur tabellio, vel alia persona. n. 114. & 115.
 Mulier incidens in canonem, si quis suadente, non cogitur pro absoluteione adire Romam, sed ordinarius absoluat. n. 116.
 Absoluteionem ab excommunicatione alteri potest committere index Ecclesiasticus. n. 117.
 Absolutio ab excommunicatione delegata non subdelegatur. n. 118.
 Delegabile est quicquid est cognoscibile iure canonico. n. 119.
 Mulier non cogitur absens ad locum iudicij pro

absoluteione accedere. n. 120.
 Mulieri est privilegium iuris communis, ne cogatur personaliter comparere, sed per maritum, aut procuratorem audiri debet. n. 121.
 Beneficium iuris communis a iudice denegante licita est appellatio. n. 122.
 Suspendio vel interdictum respiciens temporalia suspenduntur per appellationem. n. 123.
 Interdictum ingressus civitatis, vel palatij, vel suspensus a beneficio suspenditur per appellationem. n. 124.
 Suspendio ab usu pallij appellatione pendente potest eo vii. n. 125.
 Suspendio ab usu pallij celebrando nullam irregularitatem incurrit. n. 126. & 127.

E Xcommunicatio, suspensio, & interdictum sub eadem verbi significatione, nempe, censura, comprehenduntur iuxta textum in cap. quarenti, de verborum sig. Philipp. Franc. in cap. ad hac quoniam de appellat. & ibi Hostiens. & Ioan. Andr. gloss. in cap. cupientes. §. ceterum verbo suspensus de sentent. excommunic. communiter approbata à Panormi. & alijs Doctoribus in cap. nuper de sentent. excommunic. Xuarcz de censuris disputat. 7. sess. 3. num. 2. Villalobos in sum. tomo 1. tractatu 17. difficult. 18. sub num. 4. Azcuedius in l. 1. num. 18. cum sequentibus titulo 5. lib. 8. recopil. dicentes quod cum ista omnes sint penè spirituales, merito sub vno vocabulo, scilicet, censura, omnes tres sententiae contineantur, quae quidem eisdem ferè regulis & limitationibus subiiciuntur, ac ideo pariter illas tres sub vno capitulo describendas, & tractandas esse censui.

Et vt cum distinctione procedamus, de singulis tractemus, & prius de excommunicatione, cuius sententia licet interlocutoria sit, videaturque appellationem admittere, quia continet gravamen irreparabile, vt testantur Bernard. Diaz in regul. 39. Petrus Dueñas in reg. 52. fallen. 2. Azcuedius in d. l. 1. num. 18. dicentes quod hæc sententia magis accedit interlocutoriae naturæ, & esse sententiam interlocutoriam dicunt gloss. in summa 2. q. 1. Felin. in rubrica de re iudi. col. 9. Marant. 9. part. titulo de sententia n. 40. Abbas in dict. rubrica de sentent. & re iudi. & in rubrica de sententia excommunicationis. Gemina. in cap. 2. versiculo nota erga constitutio. lib. 6. ex Immola, Lapo, & Ioan. Andr. & ex communi opinione ibi relata.

Nihilominus tamen peculiari quadam ratione à iure attempta, appellatio emissa à sententia excommunicationis ipsius effectum non suspendit, quominus excommunicatus appellans ea interim ligetur, quia secum executionem trahit, dicunt Abb. in c. cum in con-

templatione

templatione num. 4. de reg. iur. Maran. 6. p. tit. de appellat. n. 216. Ioannes Andr. in cap. dilectus el 2. de rescriptis. Philipp. Fran. in c. super eo el 2. de appellat. directorum inquisi. 3. part. numero 151. Specul. in titulo de appellatio. §. in quibus sub num. 16. versiculo 17. lib. 2. fol. 186. Decius in c. reprehensibilis 26. num. 20. de appell. idem Maran. in d. 6. p. actu 2. principali. d. tit. & quandoque appellatur limi. 32. n. 351. fol. 509. & limit. 5. num. 178. cum sequentibus. fol. 509. Nicell. in tractatu de concordia gloss. concord. 6. fall. 31. num. 73. fol. 194. Philip. Fran. in rubrica de appellat. num. 32. ibi sed adverte. & iterum in cap. ad hæc quoniam num. 1. & sequentibus. & in cap. Pastoral. 53. §. verum n. 1. nota. 1. de appell. Escacia de appellat. quest. 17. limit. 2. num. 1. & sequentibus. Bernard. Diaz in d. reg. 39. Petrus Dueñas reg. 52. fallen. 2. Rebuffus ad concordata Francie titulo de frivolis appella. in rubr. sub gloss. 1. in fi. versiculo facit quando gravamen fol. mibi 688. & idem Rebuffus 3. tomo tit. de sententiarum executione articulo 53. Gloss. 1. n. 6. fol. 242. Hieronym. Gonzales in reg. de alternat. gloss. 9. §. 1. in annotatio. num. 197. Barbosa in remissio. ad Concilium sess. 24. de reform. cap. 20. num. 12. Capella Tholofana quest. 298. & ibi addit. Zerola in pract. Episcopali 1. part. verbo appellatio §. ad septimum respondetur. idem Zerola 2. p. verbo appellatio versiculo nono queritur. vbi melius Roland. à Valle consilio 77. num. 22. volum. 2. post Innocent. Simanc. de Cathol. instit. titulo 65. num. 20. Marta in tractatu de iurisdictione 3. p. cap. 12. num. 6. Villalobos in summa tractatu 16. difficult. 13. n. 1. & probant iura expressa text. in cap. pastoralis. §. verum & in cap. ad hæc de appellat. cap. ad reprimendam de officio ordinarij & in cap. his qui. §. fin. de sentent. excommunic. lib. 6. lex 2. tit. 9. p. 1. vbi Gregor. Lopez. quod adeo verum est vt etiam post appellationem emissam declaratio subsequi possit (vt statim videbimus.) Prosper. Farinac. in pract. crim. quest. 101. limit. 13. numero 66. & 68. Campanill. diuer. iur. rubr. 11. cap. 15. à n. 40. cum sequentibus.

Admonendi tamen sunt, qui præfatos Doctores perlegerint, vt illos cautè intelligant, etenim nonnulli ipsorum dicunt, appellationem esse excommunicationem & aliis censuris esse licitam, alij verò non esse admittendam, alij non suspendere effectum sententiae, quo minùs appellans ligetur. Omnes tamen in vnum eundemque finem tendunt, vt scilicet; appellario admittatur quoad deolutiue effectum, vt causa transferatur ad superiorem apud quem de iniusta conquerens excommunicatione, poterit cautione prestata, de parendo mandatis excommunicatoris à superiore absoluteione salgado de protect. Reg. Tom. 1.

ui, vt super censurarum iniustitia audiri possit, quoad suspensiuum verò effectum non esse admittendam appellationem, omnes testantur, prout plurimi ex eisdem Doctoribus ita distinctè pariter loquuntur ex specialitate rationis censurae, quæ ideo secum trahit executionem, quia censurarum sententiae sunt medicinales, & veniunt principaliter ad corrigendum, vnde ne prætextu frivulæ appellationis impediatur correctio, fuit in eis inducta ista specialitas secundum prædictos Doctores, præcipuè Abb. in cap. sepe, sub numero 15. & ibi Philipp. Franch. n. 33. de appellat.

Prædicta tamen regula aliquibus modis limitatur, & primò; vt non procedat in sententia excommunicationis lata sub conditione; vt puta; quando iudex ita interloquitur: excommunico te, nisi solueris creditori decem infra triduum, vel mensem, quia interim cum pendente conditione, vel termino non sit ligatus; pariter intra illud tempus, vel conditionis pendentiæ, appellatio emissa, effectum ipsius excommunicationis suspendit, textus est in cap. præterea de appellat. vbi expressè hic modus sententiae conditionalis ponitur, vbi Abb. Philip. Franc. & ceteri Doctores, contra glossam in leg. obligationem ferè §. placet ff. de obligationibus, & actio. loquentem contra textum expressum in dict. cap. præterea. quo probatur, emissa appellatione ante euentum conditionis, sub qua excommunicatio lata est, eius suspendit effectum, & statum appellantis conseruat, vt interim non sit excommunicatus, non solum ipsa conditione pendente; sed etiam appellatione, vt probatur in dict. cap. præterea. ibi, in diem statutum minimè satisfecerit. & ibi, sententiam appellationis obstaculum debeat impedire, &c.) quod notandum dicit Franch. ibi numero 4. vltim. nota. pro censuris latis in curia Romana, vbi ferè semper solent ferri excommunicationes, nisi ad primam diem paruerit, vel nisi infra tres dies, vt tradit etiam ipse Franch. in cap. pastoralis num. 5. §. verum de appellat. Ioannes Andreas in cap. is cui de sententia excommunicationis lib. 6. Lancelot. de attentatis 2. part. cap. 12. in presutione n. 101. cum sequentibus. & per eum Escacia de appellat. 9. 17. limitat. 2. num. 13. Marta de iurisd. dict. 3. p. cap. 14. num. 32. fol. 328. Qui omnes dicunt hanc dictionem; nisi; positam in sententiis, facere eas conditionales, secundum Decium in d. cap. præterea notabili 1. per illum textum Lapum allegatione 73. num. 4. Rotam decisi. 9. in fi. aliàs 444. extra Rotam in finalibus verbis de dolo & contumacia in nouis.

Secundò limitatur, quòd licet iudex Ecclesiasticus

B b fisticus

siasticus possit (etiam pendente appellatio-
ne ab excommunicatione pure lata, qua est
32 excommunicatus ligatus vt dictum est) de-
uonire ad denuntiationem, & eius publica-
tionem, nec tunc dicitur attentate iuxta
textum in cap. pastoralis. §. verum. ibi, ipsum
excommunicatum denuntiare potest, vt ab
aliis euitetur. de appellacionibus. vbi late Phi-
lipp. Franc. num. 3. & per totum. & ceteri Do-
ctores. Specula. titulo de appellat. §. nouissime.
Lancelot. Corrad. de pretore §. 2. de officio
prato. in causis civilibus. cap. de appellat. nume-
ro 20. versiculo 5. quando excommunicatus.
Rota decisione 36. alias 426. si Decanus. §. ex
eodem facto de procur. in nouis. & post Abba-
tem & Franchum in d. §. verum. & Ioannem
Andream in cap. venerabilibus de sententia ex-
communic. in 6. tener Marant. in speculo qua-
sione 2. 3. part. principali numero 167. Petrus
Ducñas regul. 42. numero 8. versiculo octaudo
fallit in 1. part. Lancelot. Robert. de attentat-
tis. 2. part. cap. 12. limit. 21. numero 8. & à
principio. Egidius decisione 411. denuntiatio
partis. Ioannes Baptista Afinius in praxi iud-
iciali §. 7. cap. 5. limit. 136. versiculo 136. ci-
tatio num. 2. Romanus cons. 482. num. 5. incipit
in casu premissis. Cosmas in pragmat. Sanctio.
Gallicana, super extrauaganti ad vitanda scan-
dala in verbo specialiter, varias omnes red-
dentes rationes, tum quia denuntiatio est
13 consecutiuā & accessoria ad excommuni-
cationem, & ex eo etiam interposita ap-
pellatione ab excommunicatione potest feri-
ri: tum etiam quia cum excommunicatio
14 pura secum trahit executionem, excom-
municatus per denuntiationem amplius non
ligatur, & nihil ad executionem addat, cum
respectu ipsius excommunicati, censura
repellit eum à communione, celebratione,
ceterisque actibus excommunicato vetitis
vt notat Feli. in cap. Rodolphus num. 38. ad
finem de rescript. Cou. in cap. alma mater 3. p.
relectionis §. 2. numero 11. Ioan. Gutierrez ca-
nonicarum questionum c. 1. n. 36. cum sequenti-
bus, vbi ad hoc propositum alia plura addu-
cit, & a num. 35. late apponit stylum, mo-
dumque proferendi huiusmodi declaratio-
nes & denuntiationes, & affigendi letrones
seu zedulones Romanæ Curie. Vide Mar-
quesan. de commiss. 1. p. cap. 19. n. 17.
16 Tamen iudex Ecclesiasticus non debet
expedire declarationem, & aggrauationem,
per quam pars plus ligetur, & grauetur, vl-
tra excommunicationem iam latam, prout
est aggrauatio, & reaggrauatio, & illa denun-
tatio, de qua in cap. iua de sentent. excommu-
n. vbi incendiarij & alij, de quibus sibi per
denuntiationem in eo plus grauantur, quia
facta publicatione, ab alio quam à Papa

absolui nequeunt, & ideo à tali declaratio-
ne licita erit appellatio tanquam excessiua,
ex quo tunc cessat ratio textus in d. §. verum.
vt ex doctrina Immolæ tenet Philipp. Fran-
c. ibi numero 25. versiculo 4. queritur. quam
opinionem vt tutiorem, & veriolem con-
tra decisionem Rotæ & Milis ibi citatos
tenet Lancelot. de attentatis. 2. part. cap. 12.
limit. 21. num. 14. & 15. Escacia tractatu de
appellat. quest. 17. limit. 22. sub num. 6. & num.
12. & ita intelligendus (qui aliquantulum
intricate loquitur) Marta de iurisdictione 3.
part. cap. 13. per totum. Multa de hac limi-
tatione Hieronym. Campanill. diuer. iur. ru-
brica 11. cap. 15. num. 42. post Gutier. Ma-
rium, Alter. & alios.

Et idem erit in ignoranter excommuni-
cato, nam si talis à die notitiæ appellet, ap-
17 pellatione pendente non potest fieri denun-
tatio seu publicatio, iuxta formam textus
in cap. illud & cap. penult. de clerico excom-
municato ministrante, & ideo iudex atten-
tare dicitur, vt tenent post Ioannem And-
ream, Immolam, Geminianum, & La-
pum, Franc. in d. §. verum quest. 5. num. 26.
quem referens sequitur Lancelot. vbi supra
2. p. cap. 12. limit. 21. n. 20.

Tertia limitatio erit, vt licita sit ap-
pellatio, quoties emittitur à præcepto facto sub
18 pena excommunicationis, quia ab eiusmodi
præcepto potest appellari iudicialiter, &
extraiudicialiter, & appellatio suspendit,
in tantum, quod si iudex excommunica-
ret, aut declararet, excommunicatio esset
nulla, textus in cap. dilecti 52. de appellatio.
& ibi Abb. not. 1. numero 2. idem Abb. in
cap. 18. consuluit numero 8. versiculo ex his
eodem titulo de appellat. Angel. consilio 88. &
Maran. in specu. p. 6. act. 2. princip. in verbo &
quandoque appellatur limit. 5. n. 181. fol. 484. &
quod possit appellari à sententia ferenda,
19 & sic à comminata excommunicatione, &
appellatio suspendat, referunt, & sequun-
tur Escacia de appell. q. 17. limit. 22. num. 47.
Prosperus Farin. in pract. crimi. q. 101. num. 70.
Marta de iurisdictione 3. p. c. 12. num. 3. & 2.
fol. 323. vbi alios allegat, & quod à commi-
natione iudicis executiuā grauamini iam
illati de præterito, puta: quando iudex præ-
cepit parti, vt aliquid daret, vel faceret sub
20 pena excommunicationis, possit appellari
scribit Philipp. Franc. in cap. cum cessante 60.
not. ultim. sub num. 6. de appell. & facit Car-
din. Alexand. in c. dilecto 63. n. 9. vers. & per
istum textum de appellat.

Quarta erit limitatio, vt tunc sit nulla
excommunicatio, & declaratio, seu eius denun-
tatio, lata post legitimam interpositam
appellationem, quia appellatio præcedens sen-
21 tentias

rentias censuræ, suspendit eius effectus,
eamque nullam reddit. textus est in cap. per-
tuas de sentent. excommunic. vbi omnes Phi-
lipp. Franchus in cap. ad presentiam n. 3. 4. &
5. de appellat. & in cap. dilecti 55. nota. ultim.
n. 12. 13. & 24. de appellat. & idem Franch.
in cap. qua fronte 25. num. 29. & in c. sape 44.
sub num. 3. versiculo in gl. in versiculo rapta de
appellat. & idem Franc. in cap. adhec quoniam
num. 2. in fi. eodem tit. & in c. dilecti filij 52.
num. 2. & n. 3. nota. 3. de appellat. Nauarr. in
c. cum contingat fol. 184. multa in propositum
adducens. Escacia tractatu de appellat. q. 17.
limit. 42. num. 54. Villalobos in summa tra-
ctatu 16. difficultate 13. n. 3. & 4. per textum
in c. dilecti de appell. & in c. per tuas de sentent.
excommunic. & c. ad presentiam de appellat.

22 Ad eo vt excommunicatus, aut alia cen-
sura affectus, si clericus est, potest eadem
appellatione pendente, absque aliqua ir-
regularitate celebrare, & profequi officium
suum in diuinis, tenet Escacia vbi proximè.
Franc. in d. cap. presentiam num. 3. 4. & 5. Lan-
celot. de atenti. 2. p. cap. 12. limit. 26. num. 5. &
post Panormitanum in c. pastoralis. §. verum
de appell. Dominicanum in c. solet. Feli. in c. Ro-
dolphus n. 43. de rescriptis tenet Villalobos vbi
supra num. 3. adducens fundamentum, quare
eandem excommunicationem, & insuper
subsecutam declarationem vt attentata re-
ponenda, merito firmant prædicti Doctores.

23 imò potius ab ipsa excommunicatione &
censuris, que suum non operantur effectum,
appellationi vt legitimæ deferendum est,
iuxta regulam legis quarta §. condemnatum
ff. de re iudicata. & ea que nos late in eius
comprobatione congesimus infra 3. p. c. 9.
24 Quinta limitatio sit, vt si monitoria con-
cederentur, vbi concedenda non sint, ap-
pellatio licita est, quia sit actus, per quem desi-
gnatur futurum grauamen. Feli. in c. signifi-
cauerunt n. 9. de testibus. Marta in tractatu de
iurisdictione 3. p. c. 12. num. 4. qui post Lancelotum
in tractatu de attentatis 2. p. cap. 12. limit. 50.
n. 71. consuluit, vt non appellet grauatus ab
25 illo actu, tanquam ab illato grauamine, sed
per illud reuocari, & si non reuocetur, po-
terit à non reuocatione appellari, & per tex-
tum in cap. sacro de sentent. excommunic. dixit
iple Marta eadem 3. p. cap. 14. num. 2. quod si
excommunicatio seu censura sint nullæ,
poterit grauatus ab excommunicatione pe-
tere, vt censuras reponat, & à non repositio-
ne appellare poterit.

26 Quæ limitatio generaliter vera est, & po-
test verificari in quibusvis censuris, nulli-
ter, non canonicè, minusque solemniter, aut
iure resistente expeditis, quos omnes casus,
quando scilicet excommunicatio & alia cen-
Salsgado de protect. Reg. Tom. 1.

sura sint iniusta, aut nulla ipso iure, singu-
latim congerit Marta de iurisdictione d. 3. p.
c. 14. per totum qui num. 15. adducit disposi-
tionem Concilij Trident. sess. 25. cap. 3. vbi
excommunicationes pro causa pecuniaria
non nisi in subsidium relaxari, iubentur, & 27
pro ultimo remedio executionis apponitur,
cum ipsa excommunicatio & censura via sit
executiuā, & extraordinaria, vt post alios di-
xit ipse Marta d. cap. 14. n. 21. vbi per totum
capitulum per te videre poteris, speciales
casus, qui nulli redduntur ex defectu siue
solemnitatis, siue potestatis, siue iuris resi-
stentia, ad quos te libenter remitto, in qui-
bus omnibus pariter licitam esse appellatio-
nem omnino affirmandum est, quia quod 28
est nullum executione, non meretur, nec
tunc excommunicatio ligat, iuxta dicta in
antecedenti limitatione.

Sexta erit limitatio, vt si Episcopus dene-
29 garet literas monitoriales, ad finem reuelati-
onis sub pena excommunicationis, que
sunt ad finem reuelationis, poterit à tali
denegatione appellare ad Metropolitanum,
quamuis resideat in eius arbitrio eas con-
cedere, tenent Prosper de Augustino in
additio. ad Quarantam in summa Bullarj ver-
bo excommunicatio ad finem reuelationis pagi-
na 232. & verbo Archiepiscopi autoritas ver-
siculo 19. autoritas in sine pagina mibi 77.
Barbol. in remisso. ad Concilium sessione 25.
de reformatione cap. 3. sub numero 1. vbi conge-
30 rit nonnullos Doctores de huiusmodi li-
teris monitorialibus ad finem reuelationis
tractantes, per quos quinque requisiti ne-
cessaria, vt illa relaxentur, pernotat, vltra
quos etiam de hac materia late tractat Xua-
rez tomo 5. disputa. 20. sess. 3. regul. 2. Marcus
31 Antonius Genuens in praxi Curie Archiepi-
scopalis cap. 2. per totum. & plures alios addu-
cit Giurba decis. 94. per totam. vbi latissime
tractat de hac materia, & copiose etiam per
Hieronym. Campanill. diuer. iur. rubr. 11. c. 15.
à num. 93. cum pluribus sequentibus.

Et sit septima limitatio; nempe: appella-
32 tionem à prædicta sententia declaratoria in-
terposita omnino suspendere effectum eius,
adeo vt interim appellans non debet vira-
ri, nec adhuc publicari, quod dictum at-
tribuit Lapo Cardinalis in clement. 1. §. si quis
questione 11. de sequest. possess. & fruct. & eam
valde commendat Feli. in cap. Rodolphus,
columna penultima de rescriptio. Decius in
cap. peruenit 1. columna 2. de appellatio. & ante
omnes Ioannes Andr. in dict. §. verum cap.
pastoralis. eo fundamento, nam licet à pec-
na legis appellari non possit, leg. si qua pa-
na ff. de verborum signif. cap. qui nos vbi glossa
communiter recepta de appellat. gloss. in cap.

super his de accusatio. verbo arbitrarium. Grati. discip. foren. c. 232. à num. 19. & seqq. Roman. singula. 2. 16. à pena legis. & ibi additionator. Franc. in cap. peruenit in fi. n. 14. & in c. consuloit 29. n. 4. de appellatio. Feli. in c. cum non ab homine sub numero 12. versiculo nota quod de iudicis. & in cap. praterea limit. 4. sub num. 6. de desponsatio. Decius in cap. cum cessante 60. numero 30. de appellat. Nicellus tractatu de concord. glossa concord. 6. fallentia 36. num. 78. fol. 194. Cornaz. in Lucensi decis. 193. in causa N. sub numero 5. versiculo 6. Farinac. in practie. crim. quest. 101. limitat. 12. numero 65. Capicius decisioe 1. num. 19. à declaratione tamèn aliquem in eam incidisse, vel non, & iusta, & vt legitima admittitur. gloss. in cap. cupientes §. in super verbo priuatis de electione libro 6. communiter ibi recepta. Ludouicus Romanus singula. 213. à pena. Felinus in dict. cap. Rodolphus. Panorm. cum Parofino & Decio in dict. cap. peruenit. idem Panormi. in cap. super his de causa colum. fi. & exteri adducti à Gutierrez cons. 10. num. 15. & tenent etiam mox citandi omnes Doctores. late & optimè profequitur Hiero. Campa. diuer. iur. rubr. 1. c. 15. à n. 43. plures citas.

Et hinc dicit Cardin. in d. q. 11. & Bonifa. 34 ibi post Lapum, nempe maioris virtutis esse appellationem à declaratoria, quoad vitandam euersionem eius qui declaratus appellauit, quam appellationem præcedentem ab ipsa excommunicatione, quoniam hæc solum efficit, vt non debeat vitari in extraiudicialibus, vt late per Fran. in d. §. verum. à declaratoria autem sententia efficit, vt appellans non viretur etiam in iudicialibus. Quam conclusionem longè pulcherrimam, & à nemine recentiorum animaduertam dicit Nauarr. in prælect. cap. cum contingat 15. causa nullitatis ante finem, & à princ. de appellatione ab hac declaratoria. quo casu cum appellatio vtique iusta & legitima sit, si pro eius delatione supremum tribunal adeatur, vim fieri deferre & reponere declarabit. Vide quæ late Hieronym. Campan. vbi proximè post Couarr. Nauarr. Vgoli. & alios.

Quæ cum omnino suspendat effectum excommunicationis, non poterit in eius præiudicium interim excommunicatum denuntiare. interim enim ligatus non est, & sic denuntiatio & publicatio super ea succedens est nulla, & innouatum, & attentatum esset euident & notorium, quia id impedit appellatio. Petrus Duchas regul. 42. numero 8. Maranta vbi supra 6. part. actu 2. princ. verbo & quandoque appellatur limit. 5. n. 180. & supra numero 169. Felin. in c. cum non ab homine colum. fi. num. 12. de iudic. post Roma-

num & alios per cum allegatos. Put. decisioe 271. Papa num. 1. & 4. lib. 3. Rota diuersorum decis. 100. ex nouis. num. 3. & 31. in fi. p. 1. Lancelot. de attent. 2. p. c. 12. limit. 2. n. 21. & seqq. Prosper. Farinac. vbi supra dict. q. 101. n. 67. Franch. in d. c. Pastoralis. n. 27. col. fi. q. 6. qui allegat textum in c. peruenit et 1. de appellat. Capicius decis. 1. in causa domini Comitum n. 19. Anton. Gabriel comm. opinio. lib. 6. de regul. iur. conclus. 3. n. 59. Naua. vbi proximè, qui omnes hanc firmant conclusionem, ex ratione de qua supra, nempe appellationem à declaratoria sententia eius effectum suspendere, & sic nuntiationem & publicationem excommunicationis (quæ non est) nullam esse posse, quia qualitas non potest esse sine subiecto, ac ideo cum sit innouatum, & attentatum, reponere iudex debet virtute prouisionis ordinariæ.

Quod fallit tribus modis; scilicet: quando factum est notorium, & in declaratoria sententia, quæ sit in obligationibus in forma Camere, & in declaratoria facta vigore executorialium, & rei iudicata, quibus casibus potest ad denuntiationem deuenire pendente appellatione à declaratoria sententia, quos scribit omnes Lancelot. qui Rota decisionem allegat in tractatu de attent. 2. p. cap. 12. limit. 21. num. 25. cum sequentibus. Cesar Contar. in leg. vni. limi. 19. num. 19. in fi. & n. 20. c. si momen. poss.

Quæ quidem limitatio procedit etiam in declaratoria incurfus censurarum contra obligatum in forma Camere, quia appellatio à declaratoria isto casu non suspendit denuntiationem, & publicationem faciendam, quia cum ab ipsa executione non potest appellari, ita nec ab hac declaratione incurfus censurarum, quæ pars executionis est, Sigismund. Escacia de appella. q. 17. limit. 42. à numero 43. & sequentibus. Gallefius ad formam Camere obli. in 2. part. 3. princ. in cap. reliqua de processu numero 43. iunctis num. 38. & sequentibus. fol. 363. quem refert & sequitur Lancelot. d. limit. 21. num. 26. quem vide c. 12. limit. 50. n. 118. & 119. & nos diximus latius infra in 4. p. c. 5. à n. 68. & in hac 2. p. c. 3. per totum & præcipuè à n. 12.

Nunc autem succedit, inquirere; an à sententia interdicti, vel suspensionis emissæ appellationi, sit deferendum. Pro cuius satisfactione breuibus dicendum est, quod cum excommunicatio, suspensio, & interdictum sit censura Ecclesiastica, vt probatur in d. c. querenti de verborum signi. & ex auctoritatibus infra adducendis apparebit, & ad princ. huius cap. diximus, interdictum enim duplici modo fieri solet, & emitti, aut in locum, populum, vel ciuitatè propter aliquam personam,

personam, & tunc suspenduntur diuina officia, Sacramentorumque actiua, & passua celebratio, prohibens Ecclesiastica sepultura, de quo interdicto late videre poteris per Cou. in c. alma mater 2. p. pro electio. §. 1. à num. 2. & Zerolam in praxi Episcopali 2. p. verbo interdictum.

Aliud etiam est interdictum ingressus Ecclesiæ, & qui hoc genus interdicti patitur, sibi censetur in ipsa Ecclesia celebratio diuinorum interdicta, qui irregularis efficitur, si contra hoc interdictum in ea Ecclesia se diuinis ingerat, & sicut antea suum officium ministrauerit, vt probatur in cap. is cui de sententia excommunicationis lib. 6. Domi. ibi post Calderi. Syluester in verbo interdictum §. 6. apud quos de materia multa scitu digna cognosces, & cui ingressus Ecclesiæ interdictus est, iurisdictionem Ecclesiasticam exercere posse, ea etenim suspensio non est, gl. est memorabilis in cap. sacro in verbo interdictum de sententia excommunic. quam ibi communiter Doctores sequuntur, Abb. in c. ab excommunic. 4. col. de re scriptis. Milis in reperitorio in verbo suspensio. Salce. in addit. in practie. crim. Bernard. Diaz c. 12. 9. verbo ab ingressus Ecclesiæ interdicti lit. A, quod interdictum pro contumacia sicut excommunicatio, & pro crimine etiam imponi potest. & quando in interdicto negatur sepultura, vide Bernard. Diaz vbi proximè. Cou. melius in c. Alma mater §. 2. 2. p. apud quos vide de materia huius interdicti ingressus, & de interdicto locali latissime rem hanc attingentes.

Pena autem suspensionis maior est & illa interdicti, de qua diximus, vt notat Bernard Diaz vbi proximè in princ. per hanc namque suspensio, vel interdictum officium, vel exercitium competet alicui personæ Ecclesiasticæ, quæ suspensio aliquando à iure, aliquando verò à iudice fit. In qua inferenda iudex aduertere debet, si eam imponat in penam delicti, monitio non est necessaria, quando autem pro contumacia fertur, absque ea, sicut in excommunicatione ferenda non est, tenent Abb. in c. reprehensibilis de appellat. per Innocentium in cap. 1. de excessibus Prælatorum. Cardin. in clem. fin. de penis. Syluester in summa in verbo suspensio §. 4. & quod propter delictum ferri possit suspensio, probat textus in cap. sam liseris de retribus in cap. in loco 5. quest. 4. & Abb. vbi supra, & quando pro crimine, & delicto hæc pena imponitur, prouidendum est suspensio à beneficio, ne cogatur mendicare, quando autem pro contumacia inferatur, nullo modo, cum possit ibi prouideri, satisfaciendo, ita notant Abb. in cap. pastoralis §. verum colu. Salgado de protect. Reg. Tom. 1.

penult. de appellat. & ibi etiam Philipp. Franc. intelligentes gl. in cap. cum Vintoniensis de electione, & de aliis qualitatibus quas iudex in infligenda hæc pena suspensionis præ oculis debeat habere, & quod aliquando eam emittat temporalem, & aliquando perpetuam, & pro quibus criminibus sit imponenda, & an suspensus ab vnus ordinis putat sacerdotalis exercitio possit suspensus cætera exercere, vide Bernardinum Diaz vbi supra in cap. 130. verbo suspendi. & ibi eius additionator Salced. vbi alios in materia allegatos, apud quem de pluribus, & vtilissimis questionibus videre poteris, quas omitto, quia ad nos non pertinent, vide etiam Zerolam in praxi Episcopali 1. part. verbo suspensio per totum.

Cum igitur hæc tria excommunicatio, suspensio, & interdictum inter se cognationem quandam habere videantur, in omnibus ius quoad appellationis effectum pariter disponit, & ideo appellationem à suspensione, ac interdicto admittendam non esse, eo modo quo ab excommunicatione, diximus superius, ex paritate & identitate rationis, cum sanè, sicut excommunicatio, sic ab officio, vel ab ingressu Ecclesiæ, lata suspensio ipsiusque effectus per appellationem sequentem minime suspenduntur. Verba sunt text. in cap. is cui §. sanè sicut excommunicatio de sententia excommunicationis lib. 6. Ad hæc quoniam sub interdicto aliqui constituti appellant, & deinde illud seruare contemnunt, quid in hoc casu seruandum sit, consulere voluisti, &c. vt inquit text. in c. adhuc quoniam, de appella. quæ iura illud decreuerit, appellationem emissam à purè lata sententia interdicti seu suspensionis non esse talis potentia & efficacitæ, vt queat impedire effectum, & executionem, quam secum ipsa trahit, ad instar excommunicationis, Speculator titulo de appellatio. §. in quibus sub n. 16. vers. 17. lib. 2. fol. 186. Decius in c. reprehensibilis de appella. Nicellus tract. de concord. gl. concordia. 6. fall. 31. n. 73. fol. 194. Maran. in speculo 6. p. actu 2. princ. verbo & quandoque appellatur n. 351. & n. 178. Escacia de appella. c. 3. n. 65. & 77. & q. 17. limit. 42. à n. 1. Prosp. Farinac. in practie. crim. q. 101. limit. 13. n. 66. & 68. & probant communiter DD. in d. c. adhuc & in d. c. is cui. & præcipuè Phil. Franc. idem dicit Bald. in Margu. Innoc. verbo interdictum. Guido Papæ quest. cit. n. 86. Zerola in praxi Episcopali verbo appell. 1. p. ad vndecimum dico post medium. Nicolaus Milis in verbo appellatio. Lancelot. Robert. de attentatis. 2. p. cap. 12. in præfatione num. 104. facit gl. & omnes præcitati DD. hucusque relati, qui promiscuè loquuntur de excommunicatione, Bb 3 tione,

tionem, & suspensionem, seu interdictum, quia in omnibus parificatur, & facit gl. in d. c. ad hac, ibi, æquiparantur. super qua dicit Innocent quod huius sententiæ censuræ æquiparantur inter se primò ibi; in text. d. cap. ad hac, quia sicut appellatio non suspendit executionem, ita nec interdictum, & suspensionem, & in d. c. is cui. Secundò æquiparantur, quia sicut excommunicatio lata post appellationem legitimam est nulla, ex cap. per tuas de sentent. excomm. ita suspensio & interdictum, ut per textum in cap. dilectus de appellationibus. Tertio, quia omnes hæ sententiæ censuræ requirunt monitionem præcedere, cap. reprehensibilis de appella. vbi notatur. Quarto æquiparantur, quia quilibet excommunicatus, suspensus, vel interdictus à diuinis, vel spiritualibus, ut supra, celebrans interim in diuinis, remanet irregularis, ut probatur in d. cap. is cui & cap. 3. de clerico excommunicato. à qua irregularitate solus Papa absoluit, ut in d. cap. 1. & in cap. clerici de clerico excommunicato. Quintò, quia in omnibus pariter fit absolutio præstito iuramento de parendo mandatis Ecclesiæ, cap. venerabili de sentent. excomm. Deinde quia in omni sententia censuræ potest fieri relaxatio, & absolutio ad cautelam in d. cap. venerabili & in gloss. dict. cap. ad hac de super. quia omnes ligant, siue iustæ siue iniustæ cap. 1. cap. si quis presbyter c. si Episcop. 11. q. 3. saltem in omnibus æquiparantur, ut notat Philip. Franch. in d. c. ad hac circa prim. & post Innoc. licet in aliquibus differant casibus, 53 quia excommunicatio fertur in personam non in locum, ut c. Romana §. in vniuersitatem de sentent. excomm. lib. 6. sed interdictum potest ferri tam in personam quam in loca. text. in cap. non est de sponsa. cap. si de sentent. excomm. lib. 6. & alias dictas differentias videre poteris per Franc. ibi.

Et ideo non sine fundamento dicit Lancelot. de attentata. vbi proximè limitatione 23. n. 10. ea omnia, quæ supra diximus in limitationem, & ampliationem circa appellationem ab excommunicatione intelligenda esse, & repetenda etiam pendente appellatione à sententia suspensionis, & interdicti, & in quibus supra diximus vim fieri erga excommunicationem, & nos dicimus id repetens in suspensione, & interdicto, nam sicut æquiparantur, ut non suspendatur effectus per appellationem, ita debent & in limitationibus æquiparari, quod probabile est, quia non apparet diuersitatis ratio vbi per Lancelotum. Et probatur etiam, quia quando duo casus æquiparantur à iure, dispositum in vno, censetur tacite in alio dispositum, etiam in materia quantumcumque

odiosa, & correctoria, textus est in leg. si quis seruo iuncta gloss. fin. Cod. de furtis. & ibi communis textus in cap. filius de penis in 6. vbi communis, ut latè per Antonium Gomezium in leg. 4. Tauri, numero penultimo, & vltim. & passim alibi, quia æquiparatorum idem ius est, maximè vbi militat eadem ratio, ex quibus vulgaribus & ex his quæ latè Euerardus in locis legalibus, loco à pari folio 404. imò potius, omnes limitationes & doctrinæ, quæ hæcenus dictæ sunt, pariter procedunt, & loquuntur in suspensione, & interdicto prout expressè loquuntur Doctores,

Et ex hac æquiparatione resultat, quòd quemadmodum appellatio ab excommunicatione lata sub conditione suspendat omnes effectus eius, (ut supra diximus) adeò ut nec ad denuntiationem perueniri potest, iuxta ea quæ latè adducit Lancelot. de attentatis. 2. part. cap. 12. limit. 2. 1. à num. 30. vbi innouatum, & attentatum, ex pluribus probat esse, quidquid ea pendente iudex gesserit; ita & eodem modo ad eius similitudinem appellatio emissa à sententia suspensionis, vel interdicti, sub conditione lata, suspendit omnem effectum eius, ita ut interim nec interdictus, nec suspensus appellans sit; sed potest sicut prius, se diuinis ingerere, quia tunc sententia non trahit secum executionem, ita probat textus expressus in d. cap. præterea de appellat. adeò ut etiam post conditionis euentum non liget, dum ea pendente appelleretur, ex quo enim nondum iniecerat vinculum ex impedimento conditionis, quo etiam tempore appellatio proponitur ante perfectum grauamen; nihil mirum, si postea conditione adueniente, non retrorahatur ad principium grauaminis, & sic ad extremum à quo, quia idem inuenit inhabile, prout suspensum per appellationem, argumento text. in c. venientes de iur. iur. & in simili est text. in cap. quamuis de rescriptis in 6. ut dicit & respondet Philipp. Franc. in d. cap. ad hac. vbi responderet ad aliqua iura in contrarium 2. col. versiculo in eadem gloss. ibi lex potior, & c. vbi etiam dicit post Baldum quòd conditio non trahitur retrò, quando aliquid resultat contra iuris dispositionem, ex l. talis scriptura & ibi per glossam ff. de leg. 1. & gl. & Doctores in cap. si propter de rescriptis in 6. idem tenent Lopus allegat. 7. Prælati numero 4. ante quos Ioan. Andr. in d. cap. is cui de sentent. excomm. lib. 6. num. 4. Rota decis. 19. aliis 444. extra Rotam in finalibus verbis de dolo & contum. in nouis. Lancelot. vbi proximè. Qui omnes hanc tenent conclusionem, quòd in sententiis censurarum per appellationem nullum habent

habent effectum, nec possunt interim ligare, nec etiam conditio tunc trahitur retrò. Et sic etiam omnia gesta à iudice post appellationem vel intra tempus ad appellandum à censuris conditionalibus simul cum delatione, debent reponi virtute prouisionis ordinariæ à Curia suprema emanatæ, prout etiam latè supra diximus de appellatione ab excommunicatione condicionali, quia omnes Doctores pariter loquuntur in interdicto, & suspensione quæ sub censura continentur.

- 60 Ex hac etiam censurarum cognatione infertur, iudicem pendente appellatione à sententia purè lata excommunicationis, suspensionis, & interdicti, virtute prouisionis ordinariæ non teneri reponere priuationem fructuum, ad quam deuenit ea pendente, qua non obstante dubium non est posse iudicem absque metu, & pena attentati sic excommunicatum, suspensum, vel interdictum fructibus beneficii, & distributionibus quotidianis priuare, ex text. in cap. pastoralis §. verum. vbi Abb. Imola, & Fran. num. 20. & seq. de appella. Ratio autem ea est, nam ex quo est diuisus à communione Ecclesiæ, eius præceptis contumax, & inobediens, non debet fructibus Ecclesiæ alimentari. Quam rationem rectè reddit Maranta in speculo q. 2. 3. partis 6. part. prim. n. 168. Petrus Dueñas in reg. 2. num. 8. Pro quo etiam facit, quòd dicitur excommunicatum non facere fructus suos, ut tenet Puteus decisione 1. in titul. de sent. excomm. in cap. excommunicato. & alia Capella Tholosa. decisione 28. incipit in vna Brixien. Rota decis. 36. quam allegat Milius in reperiario, verbo, attentata post executionem. idem Marant. ead. 6. part. act. 2. prin. verbo, & quandoque appellatur limi. 5. num. 179. fol. 484. Lancelot. de attentata. 2. part. cap. 12. limit. 2. 1. num. 1. & fufius limit. 2. 2. num. 1. & seqq. Ab in cap. pastoralis §. 3. §. verum nota. vlti. n. 6. & per omnem præpositum Martam de iurisd. 3. p. cap. 13. num. 1.
- 63 Quòd procedit, & extenditur etiam in sententia censuræ nihil de fructibus dictum sit, Ab. in d. cap. pastoralis §. verum sub numer. 17. Marant. d. limit. 5. num. 179. fol. 484. Escac. de appell. quest. 17. limit. 42. num. 9. & 8. & videndus quest. 3. à num. 76. & facit etiam distinctionem supra à nobis traditam in sententia suspensionis, ut si pro pena delicti imponatur, interim prouidetur, & aliter ex fructibus beneficii, si clericus suspensus, ne cogatur mendicare, sin verò, & pro contumacia proponatur nullo modo, aliter nec prouidetur ex ratione à Doctorebus quos ibi adduximus.
- 64 Quæ doctrina adeò vera est, ut hæc via

priuationis beneficii fructibus, eos non obtineat, nec consequatur per viam attentati, etiam si obtinuerit in processu causæ, & declaratur excommunicationem fuisse iniustam, ut tenet Franc. in d. §. verum numer. 2. 1. Lancelot. de attentata. 2. part. c. 12. limit. 22. n. 4. per viam autem querelæ bene potest, eos recuperare, ut per eos ibi, & decisio. Tho. de Tan. 26. in c. in vna, vbi voluit iniuste excommunicatum fructus recuperare; quòd intelligendum est per aliam viam quam attentati, quia illa priuatio, & innouatio fuit legitimè facta, & ex promissione iuris, ut in dict. cap. verum. quæ intelligenda sunt in excommunicatione iniusta; at in excommunicatione, suspensione, vel interdicto nullo, iuxta ea quæ adducit Nau. in prælectione cap. cum contingat in oppositionibus à prin. & præcipuè in versic. decimo infertur, nullos beneficiorum fructus abstrahi, & c.

Omnia sic prædicta, quibus diximus, & 65 probauimus, posse iudicem non obstante appellatione à sententia censuræ, puta, excommunicationis, suspensionis, & interdicti innouare, & deuenire ad denuntiationem, fructuum priuationem, & similia, cum suis declarationibus, de quibus suo loco adduxi, non procedunt, nec locum habent in iudice delegato postquam huiusmodi appellationi à sententia suspensionis, excommunicationis, vel interdicti detulit, vel postquam superior ab ipso appellationem admisit, licet ei non fuisset per inferiorem delatum, argumento cap. pastoralis §. præterea de officio delegati, quia quando iudex delegatus appellationi desert, omnimodam iurisdictionem, à se dicitur abdicasse, & hanc limitationem adscribit Philipp. Franch. post Innocentium per eum relatum in d. §. verum quest. 7. num. 28. & eos referens sequitur Lancelot. Robert. de attentata. 2. part. cap. 12. limit. 2. 1. à num. 10. & num. 20. & 29. & nos latè Deo lucente suo loco tractabimus infra 3. p. huius operis dum tractabimus de delatione appellationis latè forsan.

Succedit nunc soluenda difficultas; an 66 iudex vim faciat non deferens appellationi interpositæ à relaxatione excommunicationis, vel interdicti, & ea non obstante potest, ad effectuale executionem, & sic absolutionem deuenire, in quo articulo omnia disputatione, ita dico, hoc casu vim nullam esse posse, cum ea appellatione non obstante absolutio acceleratur, etiam si pars, qui ab huiusmodi sententia, qua quis absolendus declaratur: appellans allegauerit, se satisfactum non esse, vel aliam iniustitiam, ut probatur ex text. in c. qua fronte, ibi, iudex (ne in excommunicatione decedat)